

Skemt

Hugsa heldur um steypið

Farna vikuskifti vann FC Barcelona finaluna í Champions League fótbóltskappingini. Barcelona var betra liðið og hevði fult uppiborið sigurin. Men tað mann tykjast eitt sindur undarligt hjá United-verjuspælaranum Nemanja Vidic at verða fangaður soleiðis av myndatólunum í avgerandi løtuni, tá ið Messi skoraði til 2-1. Kanska skuldi Vidic hugsa minni um sína egnu útgerð og meira um steypið, sum hann ætlaði at vinna.

Børnini skriva

Sosialurin hevði í farnu viku grein um barnagarðin á Sandi, sum nú letur fyrr upp, so at foreldur kunnu hava møguleikan at fara til arbeiðis á meginøkinum klokkan 8. Antin hevur onkur verið tíðliga uppi tann morgunin, ella eru børnini á barnagarðinum sloppin upp í part í greinaskrivingini. Í øllum førum megna vit ikki at lesa myndekestin til greinina.

Góða ferð

- Hví sært tú so keddur út?
- Konan hjá mær skal til USA í tvær vikur.
- Jamen, tað skalt tú ikki verða keddur av.
- Jú, tí annars fer hon ikki avstað.

Av, av!

Maðurin skundaði sær til læknan, tí hann hevði fingið eitt sár á fingurin.
– Tað var gott, at tú komst so skjótt, segði læknin við mannin.
– Hví?
– Tí um tú hevði biðað til í morgin, so hevði tú ikki havt nakað sár.

Arbeiði til sonin

- Kanst tú ikki skaffa soninum hjá mær eitt arbeiði, tá ið tú kemur í býráðið.
- Jú, hvat ger hann?
- Einki.
- Fínt, so sleppa vit frá at umskúla hann.

UMAFTURAFTURUM
HØGNI DJURHUUS

Skróv

Las eina ferð eina okkurt um fyra túsund ára gamla kinesiska yrking. Yrkjarin, minnst heldur ikki, hvussu hann kallaðist, lá ein góðan summardag undir einum stórum træi, leyvið skróvar í lýggja lotinum, hann drekkur vín, meðan hann grundar djúpt um gentuna, hann hevur hug á, uttan at hon veit tað, og um onnur lívsins ítøkiligu virði.

Tað var okkurt, minnst eg enn so nógv ár seinni, lívsjáltandi við hesari yrking, hóast hon í fyrsta umfari tóktist rættiliga einföld og gerandislig, ja, næstan banal.

Hetta bara at liggja undir einum træi ein yrkadag á hásumri og drekka vín og hugleiða, betur og størri fyri hvønn sopa úr svalligu krukkuni. Slíkt var góðtikið í tí hámentaða Kina fyri fleiri túsund árum síðani.

Minnist tíverri ikki, hvar eg sá og las hesa yrking, so eg finni hana ikki aftur beint nú.

Ein lorta ósíður ikki at leggja sær slíkar bókmentaperlur til viks, so altíð ber til at leita til teirra aftur, tá sinnið er svart, og tað er tað ofta. Okkurt er eisini hjá William Heinesen, sum eg væl kundi hugsað mær at havt innan fyri armlongd.

Tori illa at hugsa um, hvat fólk høvdu hugsað og sagt, tá tey vóru farin framvið, um eg legði meg undir eitt træ í Viðarlundini í Havn at grunda ein mikudag saman við einari fløsku av víni.

Tað ber jú heldur ikki til, tí mikudagar eri eg til arbeiðis.

Skróv. Einki ljóð er so sissandi og øsandi í senn sum skróvandi leyv. Áartutl til dømis sissar bara.

Annars eru vit vorðin so von við óljóð og gang alla tíðina, at vit ræðast tøgna og skróvandi leyv. Vit missa næstan fótafestið, tá vit uttan ávaring renna okkum í eina tøgn og einki hoyra uttan okkara egna tinnitus.

Eg minnst, tá eg var á lítlu avbygdu oynni Foula í Hetlandi

í arbeiðsørindum. Eg gekk eftir smala vegnum, sum er millum býlingarnar á oynni. Við eitt varnaðist eg, hvussu kvirt, har var. Onkur fuglur, gamaní, annars einki, púra einki ljóð. Eg steðgaði og tendraði upptøkutólið. Ætlaði at taka upp tøgna, nakrar minuttir, og kanska brúka hana í sendingini um Foula. Tá eg kom heim aftur, hoyrdist einki. Sjálvandi, tí tøgna hoyrist ikki. Men tað var ikki tað. Har var eingin upptøka av tøgna. Havi helst gloymt at trýsta á seinna knøttin, sum setur tólið í gongd at skráseta ljóð ella tøgn. Ella er okkurt yvirnátúrligt hent. Ella okkurt annað. Upptøka var eingin.

Løtan við tøgna har á Foula var so mikið sterkari, tí beint frammanundan koyrði fróðarmaðurin og einbúgvinn Eric, sum eg hevði eina frálíka samrøðu við og tá riggaði tólið tíbetur, hann koyrði meg á sínum buldrandi traktorhøvli til skúlan, har eg tosaði við læraran, og haðani fór út á smala vegin at spáka, út í kvirruna.

Men ófriður, óljóð og gangur tað mesta av samdøgrinum eru vorðnar treytirnar hesu megin deyðan í øllum førum. Slíkt sum náttarfriður til dømis er ikki nakar sjálvsagdur rættur longur. Rættin hava tey, sum ikki noyðast fram um morgunin.

Noyðist her at endurtaka meg sjálvan um gravsteinin, eg sá í Kinsale í Írlandi. Á honum stendur Peace, perfect Peace.

So, sum sagt, at liggja við einari fløsku av góðum reyðum víni undir einum skróvandi træi og grunda, filosofera, sum kinesiski yrkjarin gjørdi, tað er lívið, sum so fáum er unt. At yrkja dugi eg ikki, so tað verður harvið. Men at hugsa væl eftir eitt ella tvey gløs av víni dugi eg enn. Bæði í tøgna og í meldri.

Olympiskt makrelfiskarí í periodum hava eg tó onga meining um.

Í RANGASTRÚPAN

Plagar at vera pápin, sum er ivamálið
Bergman var ikki sonur mammu sína
portal.fo

Ruddið forsíðuna!
Útstykking í Kollafirði –
10 nýggj grundøki
vagaportal.fo

Ella nei...
B36 eru sera væl fyri beint nú
nordlys.fo

Men tað er heldur ikki nakað krav
Jógvan velir ikki Jógvan
Sosialurin

Nýggj fronsk stavseting
Skúlarnir verða framvegis tveir
Sosialurin

Líka frætt sum eitt landsstýri
U-21 landsliðið á Tinganesi
Portal.fo

Juhu
Grikkar fáa ein pakka afturat
Portal.fo

Nógv broyttur
Fode kennir seg ikki aftur
Dimma

Ger Heðin til kong
Vil hava alla Streymoyinna upp í Havn
Sosialurin